

Mūsu fabulistam

Kod pyrmū ņaizi fabulys
maņ tovys nōcās lasāt,
tod, pakasiejis pakausi,
as sevi sōku prasāt:

«Voi nav tys nazkod bierneibā
jau mōceits krīvu školā?
Pag, jōpierk krīvu fabulys,
varbūt tod tikšu golā.»

As ejmu nūpierkt Krylovu
i tivleit verūs īškā . . .

Tod otkon līku tautiskū
as fabulistu priškā.

Tā vierša vītā ilykts zyrgs
i tam iz ausš pōrs ūdu.
Cik vīgli aizpeļņāja šys
sāv fabulista gūdu!

Bet kur ta ir tys nūslāpums?
Raug, brōlā dāls pi varys,
i tys ik godus sasmierej
par veci ryndys garys.

Tam tolkā nōk bors tautišu,
lai paleidzāt ik breidi.
Nu dzádzka ir lels fabulists -
par veļti vysy streidi.

Moralisti

Dzeivōja div kristeigī,
Obi, zynoms, ticeigī,
I šī beja fabulisti,
Lobi ari moralisti.

Vīns par ūtru rakstāja,
Tai vīns ūtru mōcāja, —
Kas ir taida katōleiba,
Voi ar kaida tykumeiba;

Kas ir eista ticeiba,
Kura teišam kristeiga —
Springoviča — Rancāna,
A voi vacō Trasuna ...

Kai ni ir, kod mōca vacs,
Kura maneiga ir acs, —
Bet, ak, muļkeibeni tovu,
Bārns kod mōca „tāvu” sovu!

«Latgolas Dorbs» Nr.5 07.03.1925